

De Tao van Lust

In de oude wereld geloofden mensen
dat verlangen hetzelfde was als liefde.

Dus jaagden zij voortdurend op:
schoonheid,
genot,
aandacht
en bevestiging.

Maar hoe meer zij consumeerden,
hoe leger hun hart werd.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Waarom verdwijnt verlangen nooit?"

De meester gaf hem een kom zout water.

"Drink."

De leerling nam een slok
en trok direct een pijnlijk gezicht.

"Het maakt mijn dorst erger," zei hij.

De meester knikte.

"Zo werkt lust."

De leerling keek verbaasd.

"Maar verlangen voelt soms zo krachtig..."

De meester glimlachte zacht.

"Vuur voelt ook krachtig.
Toch verbrandt het alles
wanneer niemand het beheerst."

Daarna nam hij de leerling mee
naar een drukke stad.

Overal zag de leerling mensen
die verlangden:
naar lichamen,

status,
ervaringen,
meer aandacht,
meer prikkels.

Maar achter hun ogen zag hij onrust.

"Waarom vinden zij geen vrede?" vroeg hij.

De meester antwoordde:

"Omdat lust steeds fluistert:
'Nog één keer.
Nog iets meer.
Dan zal je compleet zijn.'"

De leerling werd stil.

"En hoe bevrijdt een mens zich daarvan?"

De meester wees naar een rivier
die rustig langs de stad stroomde.

"De wijze mens doodt verlangen niet," zei hij.
"Hij leert het begrijpen
zonder erdoor meegesleept te worden."

De leerling keek naar het stromende water.

Toen sprak de meester zacht:

"Wanneer lust het hart bestuurt,
wordt liefde bezit.
Maar wanneer bewustzijn ontwaakt,
verandert verlangen langzaam
in aanwezigheid."

